

[Hove Sørensen]

Begrundelse

Det forlyder, at der er en NATO-kommandobunker under opførelse i Viborg kommune. Det må antages, at et sådant anlæg vil blive bombemål i tilfælde af en konflikt, og da det derfor vil udgøre en alvorlig sikkerhedsrisiko for befolkningen i området, søger jeg igennem mit spørgsmål at få belyst, hvilke muligheder en kommunes borgere har for at gøre indsigelse mod etableringen af sådanne bombemål.

*Besvarelse (23/4 82):***Miljøministeren (Erik Holst):**

Kommuneplanlovens bestemmelser, hvor efter der blandt andet skal tilvejebringes en lokalplan, før der gennemføres større bygge- og anlægsarbejder, gælder som udgangspunkt også for arbejder, der udføres af forsvaret.

De almindelige regler i kommuneplanloven kan imidlertid blive fortrængt af mere specielle bestemmelser i en anden lov - f. eks. en særlig anlægslov.

Militære installationer kan derfor i nogle tilfælde være undtaget fra kommuneplanlovens bestemmelser.

Jeg kan om det konkrete projekt oplyse, at det ikke er omfattet af en særlig anlægslov. Der er tale om en overgangssag efter kommuneplanloven. Sagen er startet i april 1975, og der er givet byggetilladelse af Fjends kommune i juni 1977. I henhold til kommuneplanlovens § 16 er det kommunen, der afgør, om et projekt er lokalplanpligtigt. Spørgsmålet om lokalplanpligt kan påklages til planstyrelsen i henhold til kommuneplanlovens § 48.

Spm. nr. 578 Til *industriministeren* (13/4 82) af:**Tommy Dinesen (SF):**

»Kan ministeren bekræfte, at dispensationerne fra bemandingslovens skalabestemmelser har kostet 1.000 arbejdspladser?«

Begrundelse

Der findes ingen præcise tal, der direkte kan belyse betydningen af dispensationerne fra bemandingslovens § 6.

Det er således nødvendigt at anvende et statistisk skøn. Et sådant skøn vanskeliggøres af, at den eksisterende statistik ikke er opdelt på samme måde som bemandingslovens størrelseskategorier.

For at nå frem til et egnet materiale henvises til Dansk Illustreret Skibsliste, 1981, Forlaget Seapress ApS, hvis oplysninger pr. 1. juli 1980 omfattede fartøjer over 200 TDV. Disse oplysninger er sammenholdt med bemandingslovens bemandingskrav, som er indhentet i Sømændenes Forbund. Dette giver et samlet bemandingskrav på 4.722 helårsarbejdere for så vidt angår dæksmenigbesætning. I dette tal er der ikke taget hensyn til ferie, idet det samlede bemandingstal jo også må inkludere, at mandskabet har krav på ferie. Tallet skal således rundes op med $\frac{1}{12}$ til ca. 5.100 arbejdspladser. Herudover bør der tages hensyn til sygdom, rejsetid m.v., men dette opvejes formentlig af, at nogle skibe er lagt op, under reparation osv. Det skønnes altså, at der skulle være mindst 5.100 arbejdspladser for menig dæksbesætning, hvis bemandingsloven blev overholdt uden dispensationer. Tilsvarende vides, at ca. 4.100 medlemmer af Sømændenes Forbund ikke var arbejdsløse på samme tidspunkt (målt som helårsarbejdere). Hvis der ses bort fra sygemeldte osv., skønnes således, at afviselserne fra bemandingslovens § 6 har kostet mindst 1.000 arbejdspladser.

*Besvarelse (21/4 82):***Industriministeren (Erling Jensen):**

Som spørgeren anfører i sin begrundelse for spørgsmålet, findes der ingen præcise tal, der kan belyse, hvor mange arbejdspladser på dækket der ville være i den danske handelsflåde, såfremt alle skibe var bemanded i henhold til skalaerne i bemandingslovens § 6. Jeg ser mig derfor ikke i stand til hverken at bekræfte eller at anfægte de anførte oplysninger og beregninger. Jeg kan dog nævne, at en undersøgelse i industriministeriet for året 1980 - med den usikkerhed, en sådan undersøgelse er behæftet med - syntes at vise, at der i samtlige danske handelsskibe måtte antages at være 4.500 stillinger som befaren og ubefaren matros, med den sammensætning flåden havde det pågældende år. En præcis opgørelse lader sig imidlertid ikke udføre.